

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.619 van 26 augustus 1998
in de zaak A. 79.732/X-8278.**

In zake : Alain GORET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. ERARD,
kantoor houdende te SCHEPDAAL,
Oudstrijdersstraat 34

tegen :

- I. de gemeente HULDENBERG,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. JONGBLOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12
- II. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN DIEVOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15

Tussenkomende partijen :

- I. Patrick LEGREVE,
- II. Nicole POYSAT,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat E. LAEVENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brugmannlaan 424

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Alain GORET op
10 augustus 1998 heeft ingediend om bij wege van uiterst
dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuit-
voerlegging te vorderen van

1. het besluit van 9 juli 1998 van het college van
burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg
waarbij aan Patrick LEGREVE en Nicole POYSAT de bouwver-
gunning wordt verleend voor het oprichten van een

"woning", gelegen te Huldenberg, Klein Waverstraat 32, kadastraal bekend sectie B, nr. 168 X,
2. het eraan voorafgaand advies van 13 februari 1998 van de gemachtigde ambtenaar;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 12 augustus 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 augustus 1998 om 10 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. ERARD, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. DENYS die, loco Advocaat P. JONGBLOET verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat M. VAN DIEVOET, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat E. LAEVENS, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur Ch. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Patrick LEGREVE en Nicole POYSAT met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift vragen om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 26 februari 1998 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg aan de tussenkomende partijen een bouwvergunning voor het optrekken van een "woning" op bovenvermeld perceel.

Het aan die vergunning voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar luidde als volgt :

"De bouwplaats is volgens het gewestplan Leuven, vastgesteld bij KB van 7 april 1977, gelegen in een woongebied met landelijk karakter (50 m diep tegenover de voorliggende weg), de rest is gesitueerd in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het ingediende project voorziet het bouwen van een woning en zwembad, hetgeen overeenstemt met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Leuven i.c. artikel 5 en 6 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur, is de ordening van het gebied bekend.

Het project integreert zich in de omgeving en brengt de goede ordening van het gebied niet in het gedrang, mits:

- de woning wordt ingeplant conform het in het rood grafisch gewijzigd ontwerp op de plannen geparafeerd en gedateerd dd. 11 februari 1998.

- het zwembad, gedeeltelijk gesitueerd in het landschappelijk waardevol gebied niet wordt uitgevoerd.

Aldus gunstig om bovenvernoemde redenen en onder de gestelde voorwaarden";

1.2. Met het arrest nr. 73.355, van 29 april 1998, wordt de tenuitvoerlegging van bovenvermelde vergunning geschorst bij uiterst dringende noodzakelijkheid, omdat die vergunning geen eigen redengeving van het college bevatte.

1.3. Zonder een nieuw advies te vragen aan de gemachtigde ambtenaar verleent het college van burge-

meester en schepenen, na intrekking van de hogervermelde bouwvergunning, een nieuwe vergunning.

Deze bevat, naast het reeds eerder vermelde advies van de gemachtigde ambtenaar, volgende motivering van het college :

"Het perceel waarop de aanvraag slaat, is volgens het gewestplan Leuven, goedgekeurd bij KB dd. 7 april 1977 over een diepte van 50 meter vanaf de voorliggende Kleinwaverstraat gelegen in het landelijk woongebied. Het dieper gelegen gedeelte van het perceel is volgens het gewestplan Leuven gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Op het perceel is tevens het Algemeen Plan van Aanleg van de toenmalige gemeente Loonbeek van toepassing, goedgekeurd bij K.B. dd. 14 september 1955. Volgens dit plan ligt de eigendom waarop de aanvraag slaat in een "landbouwzone A". Luidens het plan is deze zone voorbehouden voor de landelijke uitbatingen, voor woonhuizen en voor lichte nijverheidsuitbatingen, zodat de aanvraag ook met dit nog steeds van kracht zijnde plan van aanleg conform is.

Studie van de plaatselijke toestand leert dat de percelen in de ruime omgeving van het te bebouwen perceel aan beide zijden van de Kleinwaverstraat, één enkele uitzondering niet te na gesproken een breedte hebben die met het te bebouwen perceel vergelijkbaar is. Het overgrote gedeelte van deze percelen is momenteel reeds met ruime ééngezinswoningen bebouwd. Rekening houdend met het landelijk karakter van deze buurt, is er dan ook sprake van een dichte bebouwing.

Gelet op de plaatselijke toestand, past het ontwerp door zijn bouwstijl en inplanting dan ook in de plaatselijke omgeving, en brengt het de goede ruimtelijke ordening ter plaatse niet in het gedrang.

Dit blijkt ook zeer duidelijk uit de computersimulatie opgesteld door landmeter Werner De Lannoy op verzoek van de aanvrager en die bij het dossier wordt gevoegd. Uit deze simulatie blijkt dat de bewoners van de woning aan de Kleinwaverstraat 34 vanuit de benedenverdieping helemaal geen zicht hebben buiten hun tuin en dat zij vanaf de bovenverdieping geen zicht hebben dat door enige erfdiensbaarheid wordt beschermd.

De gemeente sluit zich bovendien uitdrukkelijk en volledig aan bij het ter zake uitgebrachte advies van de gemachtigde ambtenaar voor de Provincie Vlaams-Brabant dd. 13 februari 1998, en de voorwaarden die hierin worden gesteld."

1.4. De verzoeker is eigenaar van en bewoont het aanpalend perceel;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de uiterst dringende noodzakelijkheid noch door de verwerende, noch door de tussenkomende partijen in hun respectieve nota's en verzoekschrift tot tussenkomst wordt betwist; dat de verzoekende partij op goede gronden aanvoert dat de kans reëel is dat een gewone vordering tot schorsing de verwezenlijking van het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet zal kunnen voorkomen, gelet op het feit dat de werken reeds werden aangevat en snel worden uitgevoerd;

4.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat het tweede middel is gesteund op de schending van de artikelen 5, 1.0 en 6, 1.2.2, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat het middel als volgt wordt ontwikkeld;

"Het vergunde bouwwerk is gelegen in een woongebied met een landelijk karakter. Welnu, in deze gebieden kunnen bedrijven echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

In casu blijkt uit de bouwplannen dat een handelsexploitatie wordt voorzien in de op te richten

constructie gelegen in een landelijk waardevol gebied.

Het gemeentebestuur heeft aan verzoeker bevestigd op 7/4/1998 dat de bouwheer, de Heer LEGREVE, de aanvraagformulieren met het oog op het bekomen van een exploitatievergunning voor een ijshandel heeft afgehaald.

De wil van de Heer en mevrouw LEGREVE-POYSAT om in de op te richten constructie een ijshandel uit te baten werd immers ook bevestigd door de raad van de Gemeente HULDENBERG en de raad van de echtlieden LEGREVE-POYSAT tijdens hun pleidooien voor de 10 kamer van de Raad van State, in het kader van de schorsingsprocedure van de aangevochten beslissing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid.

Op het vergunde plan van het gelijkvloers kan worden vastgesteld dat aldaar een zeer grote garage is voorzien voor verschillende wagens.

De vermelding op het plan van 'privé atelier' en een atelier veronderstelt dat aldaar ook motoren mogen gebruikt worden. Een atelier is een werkplaats waar ook met personeel kan gewerkt worden.

De vermelding op het plan van 'polyvalente ruimte' kan tot menige bestemmingen leiden.

Dit geldt ook voor de 'hobbyruimte'.

Volgens de bevestigingen van de vergunningshouders, de echtlieden LEGREVE-POYSAT, zouden zij in deze woning ijsroom fabriceren voor klein- en groothandel. Om dit nieuwe bedrijf op te starten zullen zij hun banketbakkerij te HULDENBERG sluiten.

De fabricatie van de ijsroom wordt zodoende hun hoofdactiviteit hetgeen aansluit bij de ruimte die zij hebben voorzien in de vergunde woning om hun commerciële diensten te ontplooien.

(oppervlakte huisvesting is iets minder dan de helft van de overige bestemming van de woning).

Deze ijsaktiviteit veronderstelt mengelaars met motoren, frigo's, ook bepaalde geuren van de verschillende aroma's welke gebruikt worden, wagens om het ijs uit te dragen. Vandaar de zeer grote garage.

Uiteindelijk zal zeker het volledig gelijkvloers een bestemming krijgen welke voor commerciële doeleinden kan gebruikt worden die ontoelaatbaar zijn in een WOONGEBIED MET LANDELIJK KARAKTER.

Tot slot, het groot uitstalraam met etalage dient om de gemaakte waar ten toon te stellen. (zie stuk 7 - foto 23).

Welnu, niet alleen is het bouwproject wat aard, volume en materialen betreft niet verenigbaar met de onmiddellijke omgeving maar zijn de handelingen en werken uit te voeren met het oog op de exploitatie van een ijshandel dit ook.

Het gebruik van machine's (geluid en trillingen), frigo's, mengelaars met motoren en het aanwenden van kleur- en geurstoffen tasten niet alleen de schoonheid van het landschap aan maar ook het woon- en

leefklimaat, dat gekenmerkt wordt door een onbelemmerd uitzicht op de wijde omgeving, van de onmiddellijke bureu.

Bovendien is de aard van de activiteiten die in een constructie mogelijk zijn, bepalend bij het oordeel of dit bouwwerk in een woongebied met landelijk karakter kan toegestaan worden.

Zie R.v.St. MANGUETTE nr. 30.362-A.34.717/III-9677, LARDINOIS, nr. 39.725, 12/6/1992, DESMUL, nr. 44.631, 21/10/1993).

Alhoewel de bouwaanvraag uitdrukkelijk melding maakt dat de constructie zal worden aangewend als verblijf voor een particulier gezin wijst alles erop (ook het advies van het schepencollege dd. 9/7/98 dat melding maakt van een opheffen A.P.A. waardoor de betrokken grond zou kunnen bestemd worden tot kleine nijverheidsexploitatie) dat de constructie eerder voor handelsdoeleinden zal worden bestemd.

De verzwaring van het verkeer ter plaatse en de voortdurende werking van de machine's dag en nacht zijn ook strijdig met de 'onmiddellijke omgeving' alwaar kleine particuliere woningen/hoevetjes staan in een landelijk gebied omgeven door een landschapelijk waardevol agrarisch gebied".

4.1.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt :

"De verzoekende partij put een tweede middel uit de schending van artikel 6.1.2.2. van het Inrichtingsbesluit dd. 28 december 1972.

Dit middel wordt weerom gesteund op het beweerde toekomstige gebruik van de partikuliere woning voor de produktie, en de groot- en kleinhandel van ijsroom. Zulks blijkt echter noch uit de vergunningsaanvraag, noch uit de vergunning zelf, die strekt tot het optrekken van een partikuliere woning, conform de aanvraag.

Voor zover de woning in een later stadium voor de produktie en handel van ijsroom zou worden bestemd op een wijze die het normale gebruik van het gebouw overstijgt door het feit dat voor deze handelingen een milieuvergunning of een gebruikswijzigingsvergunning zou nodig zijn, zou het gebouw op een onwettige wijze worden gebruikt. Dit eventueel latere en louter beweerde gebruik van deze woning tegen de bepalingen van de vergunning in, heeft echter geen effect op de wettigheid van de vergunning zelf, die strekt tot het vergunnen van het optrekken van een partikuliere woning in een landelijk woongebied".

4.1.3. Overwegende dat de tweede verwerende partij repliceert:

"(...)

1. Vooreerst is dergelijke aantijging van verzoeker zuiver speculatief. Verzoeker brengt geen enkel bewijs aan van dergelijke intentie vanwege de vergunninghouders.

Ook uit de plannen kan enkel afgeleid worden dat de woning volledig onderkelderd wordt - hetgeen niet abnormaal is voor villa's -, doch geenszins dat deze ruimte zal bestemd worden voor het inrichten van enige commerciële activiteit.

2. Ten tweede dient opgemerkt dat krachtens het artikel 6.1.2.2. van het K.B. van 28 december 1972 de woongebieden met landelijk karakter bestemd zijn voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven. Daarnaast kunnen eveneens de andere inrichtingen, voorzieningen en activiteiten, bedoeld in artikel 5.1.0. worden toegelaten.

De bouwaanvraag strekt echter tot het bekomen van een vergunning voor het bouwen van een nieuwbouw particuliere woning.

De Gemachtigde Ambtenaar oordeelde dienaangaande dat :

(...)

Aldus besloot de vergunningverlenende overheid terecht tot afgifte van de bouwvergunning".

4.1.4. Overwegende dat de tussenkomende partijen doen gelden :

"Volgens verzoeker tot schorsing hebben verzoekers tot tussenkomst de bedoeling in de vergunde woning een commerciële ijsexploitatie onder te brengen, hetgeen strijdig zou zijn met de gewestplanbestemming als woongebied met landelijk karakter.

Eerst en vooral is het zo dat verzoekers tot tussenkomst op dit ogenblik hoegenaamd niet de bedoeling hebben een consumptie-ijssalon ter plaatse in te richten. Indien hun vrijetijdsactiviteiten op het stuk van ijsbereiding vergunningsplichtig zouden zijn, dan zullen zij uiteraard ten gepaste tijde een milieuvergunning aanvragen.

Verzoeker tot schorsing meent zulks te kunnen afleiden uit de bouwplannen, waarin ruimte voorzien is voor een garage, een privé-atelier, een polyvalente ruimte en een hobbyruimte.

Daaruit afleiden dat deze ruimten benut zullen worden voor de fabricatie van roomijs voor klein- en groothandel, is echter pure speculatie die volledig voor rekening van verzoeker tot schorsing is en die door geen enkel element uit het dossier wordt bevestigd.

Het gaat niet op dat verzoeker tot schorsing een middel opwerpt, dat enkel en alleen gebaseerd is op loutere veronderstellingen en verdachtmakingen, zonder dat deze kunnen worden hard gemaakt aan de

hand van concrete gegevens die zich in het dossier bevinden.

Zelfs indien het zo zou zijn, dat verzoekers in tussenkomst de bedoeling zouden hebben om een commerciële exploitatie op te starten in de vergunde woning, dan nog heeft, volgens de rechtspraak van Uw Raad, de eventuele hinder die daaruit zou voortvloeien geen uitstaans met de schending van artikel 6.1.2.2. van het inrichtings-K.B.

Wat de grond van de zaak betreft, is het zo dat woongebieden met landelijk karakter in hoofdzaak bestemd zijn voor woningbouw in het algemeen en voor landbouwbedrijven. Zowel bewoning als landbouw zijn de hoofdbestemmingen van het gebied, en beide bestemmingen staan er op gelijke voet.

Uit het proces-verbaal van vaststelling van landmeter Roberti de Winghe dd. 21 april 1998, blijkt duidelijk dat de vergunde woning zich inpast in het kader van de bestaande, vergunde woningen en villa's in de Kleinwaverstraat.

Zo werden vergunningen afgeleverd voor woningen en villa's met volumes van 640 m³ zonder bijgebouwen (Kleinwaverstraat nr. 5), 1.340 m³ (nr. 14), 796 m³ (nr. 41) en 970 m³ (nr. 48), waarvan sommige met 4 bouwlagen.

Daarnaast kunnen eveneens de andere inrichtingen, voorzieningen en activiteiten, bedoeld in artikel 5.1.0. worden toegelaten (Omzendbrief 8 juli 1997, B.S., 23 augustus 1997).

Inrichtingen bestemd voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf zijn bijgevolg toelaatbaar, voorzover zij niet wegens de taken van bedrijf die zij uitvoeren moeten worden afgezonderd in een daartoe aangewezen gebied, waarbij tevens moet onderzocht worden of zij bestaanbaar zijn met de bestemming van woongebied met landelijk karakter, hetgeen concreet betekent dat zij niet van aard mogen zijn de woon- of landbouwfunctie van het gebied te verstoren.

In de Gemeente Huldenberg is het overigens een gekend fenomeen dat op de binnenkoer en langs de straatkant van talrijke hoevens, ter plaatse bereid schepijs kan gekocht worden.

Niet alleen blijft verzoeker tot schorsing in gebreke aan te tonen of zelfs aannemelijk te maken dat er een commerciële exploitatie zal plaatsvinden in het vergunde gebouw, doch bovendien is het dus zo dat zulke exploitatie - indien ze al zou bestaan - niet a priori strijdig is met de bepalingen van artikel 6.1.2.2., in samenlezing met artikel 5.1.0. van het K.B. van 28 december 1972".

4.2.1. Overwegende dat in de eerste plaats de bouw-aanvrager de constructie kwalificeert waarvoor hij de

vergunning aanvraagt; dat het nadien de vergunningverlenende overheid toekomt uit te maken welke het werkelijke gebruik is waartoe de bouwwerken bestemd zijn en mede daarop steunende, de bouwaanvraag zowel in feite als in rechte op haar toelaatbaarheid uit stedenbouwkundig en planologisch oogpunt te toetsen; dat het al dan niet milieuvergunningsplichtig zijn van de bestemming van het bouwwerk niet ter zake doet, evenmin als de belofte later een vergunning voor bestemmingswijziging te zullen aanvragen;

4.2.2. Overwegende dat in de huidige stand van het geding moet worden vastgesteld dat niet wordt betwist dat de mogelijkheid reëel is dat de tussenkomende partijen het ontworpen bouwwerk niet alleen als woonhuis, maar ook voor het fabriceren en het verkopen van ijsroom zullen gebruiken; dat de feitelijke gegevens die de verzoeker hieromtrent in zijn uiteenzetting van het tweede middel aanvoert, niet fundamenteel worden ontkend door de verwerende en de tussenkomende partijen; dat de eerste verwerende partij ter terechtzitting in de zaak die tot het arrest nr. 73.355 heeft geleid uitdrukkelijk heeft verklaard dat "wel een artisanale productie van consumptieijs zal plaatsvinden"; dat ook in voorliggende zaak ter terechtzitting de tussenkomende partijen die mogelijkheid uitdrukkelijk open laten; dat desondanks noch het advies van de gemachtigde ambtenaar, noch de vergunning zelf, noch het administratief dossier ervan doen blijken dat de beide verwerende partijen dit gegeven hebben betrokken bij hun oordeel over de bouwaanvraag; dat de verwijzing in het bestreden besluit naar het algemeen plan van aanleg van de gemeente Loonbeek, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 14 september 1955, niet aantoonst dat dit aspect door de eerste verwerende partij in aanmerking werd genomen bij haar beoordeling van de aanvraag; dat immers uit de overweging dat "deze zone (is) voorbehouden voor de landelijke uitbatingen, voor woonhuizen en voor lichte nijverheids-

uitbatingen, zodat de aanvraag ook met dit ... plan van aanleg conform is", niet kan worden afgeleid of voor de toetsing aan het a.p.a. het ontwerp als "woonhuis", dan wel als "lichte nijverheidsuitbating", of als beide samen, werd beschouwd; dat het middel ernstig is;

5. Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat de verzoeker voldoende aantoont dat de ontworpen constructie zijn uitzicht op de landelijke omgeving en "de vallei" dreigt aan te tasten en dat dit moeilijk te herstellen is; dat het argument van de eerste verwerende partij dat alvorens de bouwwerken werden aangevat het bouwterrein "volledig was bebost", hieraan geen afbreuk doet, vermits de tussenkomenende partijen aan die "bebossing" een einde hebben gemaakt; dat bovendien het uitzicht op een "bos" heel wat anders is dan het uitzicht op een gebouw; dat de omstandigheid dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan grotendeels gelegen is in een woongebied met landelijk karakter, daaraan, in tegenstelling tot wat de verwerende en de tussenkomenende partijen stellen, geen afbreuk doet; dat immers de vergunde constructie, door haar bouwstijl en door haar omvang, van aard lijkt te zijn om verzoekers woon- en leefklimaat te verstoren; dat bovendien een gebouw met een commerciële bestemming slechts in een woongebied thuishoort indien het bestaambaar is met die bestemming en verenigbaar met de onmiddellijke omgeving;

6. Overwegende dat de in deze zaak bestreden bouwvergunning, na schorsing van de tenuitvoerlegging van de eerste vergunning, werd verleend zonder dat het college van burgemeester en schepenen de aanvraag opnieuw voor het bij artikel 43, § 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 voorgeschreven advies aan de gemachtigde ambtenaar heeft voorgelegd; dat het bestreden besluit het eerder verstrekte advies overneemt; dat de onwettig-

heid die het voorwerp uitmaakt van het ernstig bevonden middel zowel de eerste als de tweede bestreden beslissing vitieert; dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt wordt door beide beslissingen samen; dat in die omstandigheden ook de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar nuttig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Patrick LEGREVE en Nicole POYSAT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van

1. het besluit van 9 juli 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg waarbij aan Patrick LEGREVE en Nicole POYSAT de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een "woning", gelegen te Huldenberg, Klein Waverstraat 32, kadastraal bekend sectie B, nr. 168 X,
2. het eraan voorafgaand advies van 13 februari 1998 van de gemachtigde ambtenaar;

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de geschorste besluiten.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig augustus 1900 achtennegentig, door :

De H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.